

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۲۰/۰۸/۱۶

سید هاشم سدید

قانون حفاظت از زن در امارت اسلامی افغانستان

زن: ماده و وسیله سرگرمی مرد.
میراث مرد تنها به ورثه نرینه اش می رسد..
دیه زن در برابر مرد نصف از نصف؛ یعنی یک چهارم است.
مرد حق دارد با پیروی از پیامبر گرامی اسلام (ص) به همان اندازه زن بگیرد، که آن حضرت (ص) گرفته بود، به شرطی که عدالت را رعایت کند.
دختر به مجرد نه سالگی مجبور است طوی کند، زن پنداشته شود و همه مسوولیت‌های یک زن بالغ و کامل را رسماً و بدون مکر و بهانه و ناز و آن و نه متقبل گردد.
به زنانیکه بیشتر از نه تا طفل داشته باشند نشان ملا محمد عمر مجاهد، که بالاترین نشان دولتی و بالاترین افتخار برای گیرنده آن است، داده می شود. کلمه گوی تا می تواند باید زیاد شود. نان شان را خدا می دهد و لنگر شان را هم زمین بر می دارد.
بعد از تولد دختر، یک دیگ سیاه بزرگ را سر چپه به نشانه ماتم بالای بام خانه می گذارید تا همه همسایه ها خبر شوند که طفل دختر بود.
برای تولد دختر اصلاً تبریکی، خوشی و شادی لازم نیست. ضروری نیست که برای رفتن غرض گفتن تبریکی به خانه دختر خودتان را زحمت بدهد.
اما با تولد پسر پدر مجبور است سی و یک فیر تفنگ کند، تا همه مردم تا دورترین نقاط از به دنیا آمدن یک پسر در آن خانه خبر شوند.
علاوه بر این نواختن دهل برای نیم ساعت حتمی است. در روز سنتی پسر که سه روز بعد از تولد پسر صورت میگیرد قابلی با چند رقم سالند، چهار قسم میوه تازه، بهار باشد یا زمستان، تهیه شود. دهل و سرنا و شادی نامحدود

در این روز در تمام روز مجاز است. به خدمت ملا صاحب باید به صورت کامل و درست رسیده شود. ملا صاحب، که تنها از کمیته محل آورده می شود، نباید از خانه ناراض خارج گردد!!

به زنی که پسر میزاند، از طرف کمیته محل همه ساله یکدست لباس و چهار کیلو گل سرشوی بطور تحفه داده می شود. پدر پسر برای یک سال تخت از پرداخت مالیه معاف است.

در عروسی ها دنگ و دهل و رقص و خواندن و لباس های رنگه و شادی و دویدنککان و فیشن و آرایش، حتا برای عروس قطعاً مجاز نیست. لباس عروس همراه با چادر از سان کوره وطنی به طرز بسیار ساده دوخته میشود؛ بدون گل دست، آتش کردن انگشتر، شاه بالا و تزیین تخت شاه و عروس و نقل پاشیدن. عروسب باید به حدممکن مختصر و بانان بسیار عادی باشد:

پلو همراهی یک نوع سالند، بدون میوه. نوشیدنی تنها چای سیاه، یکی دو پیاله و بس! قبل از عروسی به اداره نهی از منکرات باید خبر داده شود.

از نظر دین مقدس اسلام، کسانی که دانسته دست به اسراف و اضافه خرچی می زنند برادران شیطانند! دختران فقط سه صنف، از شش سالگی تا نه سالگی نزد پدر حق تحصیل دارند. بعد از آن نه حق تحصیل دارند، نه حق کار در بیرون از خانه. تنها کار خانه!

برای زنان، برای هر زن به قدر ضرورت خودش، چون حق برآمدن از خانه راندارند، از بیت المال امارت اسلامی معاش مستمری داده می شود. علاوه بر معاش مستمری، به غرض کمک بیشتر به زنان، برای هر زن، بیوه یا شوهر دار، روغن، آرد، نخود، نمک، تیل، ماش، برنج، صابون دست شویی و صابون کالاشویی همراه با مواد ظرف شویی، تکه چادر و پیراهن و تنبان (فقط یک دست و یکبار در سال) همراه با کلوش های رابری نرم برای این که صدای پای شان شنیده نشود و مردان سر به راه، خوب و نجیب مسلمان را گمراه نسازند، کمک رایگان میشود. کلوشها باید روسی باشند تا تعادل سیاست و تجارت میان آمریکا و روس حفظ شده باشد.

زنان، شوهر دار و بی شوهر، از نه سال به بالا، حق بر آمدن از خانه را بدون مجوز رسمی و همراه ندارند. تلویزیون، رادیو، تلفن و از این قبیل چیز ها به هیچ وجه نزد زنان دیده نشود. اگر دیده شد شوهران شان علاوه بر جریمه نقدی، از پنجاه هزار روپیه تا یک لک روپیه، و خوردن شصت دره، شش ماه زندانی نیز خواهند شد. زنانی که ریش و بروت دارند حق پاک کردن آن راندارند. با متخلفین برخورد شرعی می شود.

برای این که زنان در خانه های شان دق نیاورند، اجازه اتن رادارند، اما در داخل اتاق. تنها زن ها، در گروپ های دو تا پنج نفری، ولی بدون ساز و قرصک و بدون این که صدای دست و پای و خنده شان بیرون از اتاق شنیده شود. پرده ها خانه باید کشیده شده باشند!

خنده تنها در حضور شوهر و به همان اندازه ای که شوهر بتواند آن را بشنود و از آن حظ ببرد اجازه میباشد. جزای خنده بلند: بیست و پنج تاچهل و پنج دره هم برای زن و هم برای مرد معین شده است. خنده، غیر از اتاق خواب، برای زن و مرد اجازه نیست. همچنان برای کودکان بالاتر از و پنج سال ممنوع است.

دین اسلام، دین عبادت و فراق محمد و یاران و آل بیت و شهدای راه دین و خودزنی است. بنابراین خندیدن در اسلام نه اینکه جزء عبادات شمرده نمی شود، جزء گناه هم دانسته می شود.

شنیده شدن خنده زن، غیر از شوهر، عظیم ترین عذاب های دنیوی و اخروی را به دنبال دارد.

جای زنی که بیگانه صدای خنده اش را می شنود در پایین ترین طبقه دوزخ است.

آرایش (سرمه و سرخی) تنها در شب و برای شوهر اجازه داده شده است.

رنگ ناخون، خینه، لیسرین و سمه و لباس گلدار و رنگه و مخصوصاً "لباس چسب حرام قطعی و قابل سخت ترین مجازات، هم در این دنیا و هم در آن دنیا است!

لباس سفید برنگ کفن نشانه زنان بهشتی و پاکیزه و باحیا و مومنه میباشد. زنان مومنه باید کوشش کنند لباس شان از سان سفید وطنی باشد، نه از سان سفید کشورهای نامسلمان. چرا که به آن تکه در زمان بافتن دستان نامسلمانان خورده است.

اداره تثبیت زیباییهای زنان میزان زیبایی زنان را مطابق فرمایشات دین مبین اسلام و هدایات صریح و روشن ملا صاحب هبت الله برای جامعه اسلامی افغانستان از قبل معین نموده است، بنابراین زنان، چه مسلمان چه هندو و عیسوی و موسوی و بودایی و...، چون در جامعه اسلامی زندگی میکنند، به نسبت زیبایی، بدون هیچگونه کرکر و مخالفت اگر و مگر، علاوه بر دلاق هایی به رنگ سیاه و موزه هایی مانند موزه های چاپ انداز ها، یک، دو یا سه تا چادری سر به سر، از تکه آرداری ضخیم، یا تنها یک چادری از تریپال موتر، به سر کنند - آنهم در صورتی که در زندگی ناچار از برآمدن از خانه باشند!

وقتی تشنه می شوند یا گرمی می کنند، در محضر عام حق خورن آب و پاشیدن آن را به سر و روی خود ندارند. گرفتن اجازه فوق العاده برای خروج از خانه در حالتهای اضطراری از کمیته محل با تصدیق چهار همسایه مومن شرط است.

چادریهای معمولی فقط برای درون خانه و رفتن از این طرف حولی به آن طرف حولی، خصوصاً وقتی مردان خانه در خانه باشند، می تواند، و باید، مورد استفاده قرار گیرد.

تمکین در برابر شوهر حتمی است. برای زدن زنان سرکش و زبان باز شلاق های مخصوص و ستندرد مطابق هدایت مولوی صاحب مجیب الرحمن انصاری، با مهر مخصوص ایشان، ساخته شده است. غیر از این شلاق، استفاده از هر شلاقی جرم دانسته می شود.

تعداد ضربات شلاق راشوهر نظر به سرکشی زن از شوهر و زبان بازی با شوهر، تعیین می کند. قاضی حق دخالت در تعیین تعداد ضربات شلاق را ندارد، چون موضوع می تواند خصوصی و از جمله مسایل زن و شوهر باشد! اگر زن اصلاح نشد یا مرد از نظر مالی در مضیقه بود، مرد بدون تشویش می تواند زن را در مقابل پول نقد یا گاو و بز و گوسفند و الاغی معاوضه نماید. شکایت زن قابل سمع نیست.

زن در خانه هم از هر چه مرد است، حتا از پدر و کاکا و ماما و پدرکلان و خسر و خسر کلان و بچه های بالاتر از هفت سال روی بگردد.

صدایی زن را غیر از شوهر، زنان خانه و اطفال کمتر از پنج سال کسی نباید بشنود. حرف زدن زن باید به شکل پس پس باشد.

زن به هیچ وجه حق بالاشدن به بام خانه، و بر آمدن بر سر دیوار و صحبت با همسایه را ندارد.

به شهر و کوچه و بازار، ولو با همراه شرعی، نباید دیده شود. استثناً فقط جنازه زن استکه بعد از مرگ و بعد از گرفتن مجوز رسمی از کمیته محل به قبرستان برده می شود؛ ویا برای رفتن به فاتحه و مرده خانه اقارب بسیار نزدیک!

زنان قطعاً حق اشتراک در تشییع جنازه، ولو نزدیکترین اقارب شان باشند، رفتن و ایستاده شدن بر سر قبر را ندارند. نزد دکتربه هیچوجه نباید برده شوند. بمیرند بهتر! چون عامل دوزخ و دستیار شیطان است! و بدون آنها در اسلام مرد از نظر داشتن زن در مضیقه نیست. طلاق تنها و تنها حق مرد است. خواهش طلاق از سوی زن هرگز شنیده نمی شود و شرعی نیست. هیچ مردی نباید بی زن بماند، اگرچه زنان عامل شیطان اند، و هیچ دختری نباید از شروع سال نهم در خانه پدر و بی شوهر بماند.

طویانه زن هفت روپیه و مهر زن نظر به سنش از شش روپیه تا دو روپیه تعیین شده است.

دلیل این تصمیم این است که در اسلام اسراف جایز نیست!

خاکه ای قانون "امارت اسلامی طالبان" درمورد آزادی زنان مطابق شرع تا همین جا ترتیب شد.

باقی به اذن الهی به مرور زمان و نظر به تجارب عملی ای به دست آمده، نوشته و ترتیب خواهد شد.

ریاست مواظبت از زنان، امارت اسلامی طالبان:

مولوی حسن خان آخوندزاده.

امیر امارت اسلامی طالبان:

مولوی هیت الله آخند.

تاریخ انفاذ قانون:

اول سنبله ۱۳۹۹ هجری شمسی. کابل.

برای مطلب بیشتر از این نویسنده، لطفاً اینجا را کلیک کنید